EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 14.7.2004
KOM(2004) 501 lõplik

2004/0170 (CNS)
2004/0171 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS

mis käsitleb rakendusmeetmeid eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimiseks vastavalt nõukogu (…) otsuse (Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta) artiklitele 4 ja 5

(komisjoni esitatud)

SELETUSKIRI

1. SISSEJUHATUS

Euroopa Liit on ühendus, mis põhineb ühistel huvidel. Üks osa ELi eelarvest on selgelt suunatud suurema ühtekuuluvuse saavutamisele. Teistest osadest rahastatakse konkreetsete eesmärkide saavutamist ELi kokkulepitud programmide kaudu. Seetõttu on ELi eelarve puhul alati võimalik rääkida nii sellest saadavast puhaskasust kui selle netorahastajatest, kuigi ELi tegevusest saab kasu liit tervikuna.

Eelarvesse tehtavate maksete ja sealt saadavate summade vahena väljendatud eelarvebilanss (netobilanss) ei anna täielikku pilti ELi liikmelisusest saadavast kasust. Näiteks kulutused teadusetegevusele või piirikaitsele ei too kasu mitte ainult vahetutele asjakohaste maksete saajatele, vaid omavad järelmõju mitmes liikmesriigis.[1] Kuigi sellise järelmõju ulatust ei ole võimalik täpselt välja arvutada, muudaks selle arvesse võtmine hinnangut eelarvetasakaalu hälvete suurusele.

Eelarvetasakaalu määratlemist raskendavad ka märkimisväärsed kontseptuaalsed ja raamatupidamisarvestusega seotud probleemid. Eelarvetasakaalu arvutamisel tuleb teha mitmeid valikud, et otsustada milliseid näitajaid tulu- ja kuluvoogude puhul arvesse võtta ja milliseid võrdlusperioode kasutada (nt kassapõhiselt või tekkepõhiselt arvutatud näitajad, eelmiste aastate jäägid jne). Tehtud valikutest olenevalt on tulemuseks märkimisväärselt erinevad eelarvebilansid.

Siiski on sellise tasakaalustamatuse ulatus mõnel juhul tähelepanu keskmes olnud. Pärast aastatepikkust ummikseisu ja vaevarikkaid vaidlusi jõuti 1984. aastal Fontainebleau's kokkuleppele Ühendkuningriigi suhtes praegu kohaldatava korrigeerimise suhtes, mis jõustus 7. mail 1985 omavahendeid käsitleva otsusega. Otsuse aluseks oli üldpõhimõte,[2] mille kohaselt:

„… igal liikmesriigil, kelle eelarvekoormus on ülemäärane tema suhtelise jõukusega võrreldes, on õigus selle korrigeerimisele selleks sobival ajal.“

Seega tunnustati üldise korrigeerimise põhimõtet juba Euroopa Ülemkogu 1984. aasta istungil („igal liikmesriigil“). Korrigeerimise kohaldamist käsitlev otsus peaks põhinema kahel kriteeriumil: eelarvetasakaalu hälbe suurus („ülemäärane“) ja liikmesriigi jõukus ELi kui tervikuga võrreldes („suhteline jõukus“).

Põhjendused korrigeerimise kohaldamiseks ainult Ühendkuningriigi suhtes on täna vähem asjakohased kui Euroopa Ülemkogu Fontainebleau istungi ajal, kuna mitmed teised liikmesriigid võivad õigustatult väita, et nende praegune olukord on Ühendkuningriigi omaga sarnane (vt 2. jaotis). Lisaks tuleks õiglaselt jaotada laienemisega seotud kulud. Seetõttu võib väita, et Fontainebleau järeldustes esitatud põhimõtte kohaselt on olemas tingimused üldise korrigeerimiskorra kehtestamiseks.

---

1 Sellise mõju hulka võib lugeda ühes liikmesriigis saadava tulu kulutamist kaupadele ja teenustele teises liikmesriigis, mitme liikmesriigi vääringus denomineeritud finantsvarade ostmist jne.

2 Vt Euroopa Ülemkogu Fontainebleau istung, „Eestistujariigi järeldused“, Euroopa Ühenduste Bülletään, 6–1984.

Sellist korrigeerimiskorda määratlevaid parameetreid on uuritud ning ettepaneku kohaselt teeniks see korraga kahte eesmärki:

- eelarvetasakaalu ülemääraste negatiivsete hälvete ärahoidmine ning erinevuste vähendamine sarnase jõukusastmega netorahastajate vahel;
- korra rahastamiskulude hoidmine mõistlikul tasemel.

2. ÜHENDKUNINGRIIGI PRAEGUNE OLUKORD TEISTE NETORAHASTAJATEGA VÕRRELDES

Kahes järgmises alajaotises vaadeldakse kõikide ELi eelarve netorahastajate suhtelist jõukust ja eelarvebilansse.[3]

2.1. Suhteline jõukusaste

Alltoodud tabel annab ülevaate ostujõu standardites[4] väljendatud rahvamajanduse kogutulust elaniku kohta aastatel 2003 kõikides liikmesriikides, kes olid netorahastajad 2002. aastal[5].

Tabel 1. **Netorahastajate RKTL elaniku kohta**
(ostujõu standardites)
(EL-15 keskmine = 100)

	2003	**1984**
Ühendkuningriik	111,2	90,6
Taani	111,1	104,0
Austria	109,8	--
Madalmaad	106,6	95,0
Rootsi	104,6	--
Prantsusmaa	104,2	104,0
Saksamaa	98,6	109,6
Itaalia	97,3	92,9

Tabelist on selgelt näha, et 2003. aastal oli kõikide ELi eelarve netorahastajate ostujõu standardites väljendatud rahvamajanduse kogutulu (RKTL) elaniku kohta 97–111% EL-15 keskmisest. Ühendkuningriik on suhtelise jõukuse poolest (111,2%) esimeste seas. Seega on olukord järsult muutunud võrreldes 1984. aastaga, kui Ühendkuningriigi jõukusaste oli netorahastajate hulgas madalaim.

Arvestades Ühendkuningriigi positsiooni järsku muutust teiste netorahastajatega võrreldes, tuleks praegune korrigeerimissüsteem ümber vaadata vastavalt Fontainebleau's kokkulepitud põhimõttele, mille kohaselt liikmesriigi netobilanss peaks olema seotud tema suhtelise jõukusega.

---

3 Käesolevas teatises esitatud hinnang ja ettepanek põhinevad täpsemal teabel ja analüüsil, mis on ära toodud omavahendeid käsitleva komisjoni aruande tehnilises lisas.

4 Ostujõu standard on kunstlik vääring, milles kajastuvad riikide hinnatasemete erinevused, mida vahetuskursid ei arvesta. Selle abil on võimalik teha otstarbekaid mahuvõrdlusi riikide majandusnäitajate vahel. Ostujõu standardit käsitlevad arvutused teeb Eurostat.

5 Käesolevas dokumendis esitatud netobilansid, nagu näiteks need, mida on kasutatud Ühendkuningriigi kasuks tehtava korrigeerimise arvutamiseks, sisaldavad halduskulusid. Seetõttu ei ole netorahastajate hulgas Belgiat ja Luksemburgi.

2.2. Eelarve netobilansid enne Ühendkuningriigi suhtes kohaldatavat korrigeerimist

1985. aastal (kui esimest korda korrigeerimist kohaldati) oli Ühendkuningriigi netobilanss enne korrigeerimist -0,48% RKTL-st. (Kuigi täpsed andmed teiste liikmesriikide kohta puuduvad, oli Saksamaa sel ajal ainuke teine suurem ELi eelarve netorahastaja.) Nagu allolevast tabelist näha, ei ole Ühendkuningriigi keskmine netobilanss viimaste aastate jooksul oluliselt muutunud. Ajavahemikus 1996–2002 olid EL-15 netorahastajate keskmised netobilansid (enne Ühendkuningriigi suhtes kohaldatavat korrigeerimist ja arvestades halduskulusid) järgmised:

Tabel 2. **Netobilansid enne Ühendkuningriigi suhtes kohaldatavat korrigeerimist** teatavates EL-15 riikides (aasta keskmine **1996–2002**)

	% RKTL-st
Ühendkuningriik	-0,47%
Saksamaa	-0,44%
Holland	-0,43%
Rootsi	-0,38%
Austria	-0,24%
Itaalia	-0,06%
Prantsusmaa	-0,04%

Kui praegust süsteemi ei muudeta, halveneb aastatel 2008–2013[6] kõikide netorahastajate netobilanss laienemise rahastamisega seotud kulude tõttu. Komisjoni prognooside kohaselt ja võttes aluseks komisjoni 10. veebruari 2003. aasta teatises[7] esitatud finantsperspektiivi ülempiiriga võrdsed kulutasemed, oleksid netorahastajate hinnangulised netobilansid järgmised.

Tabel 3. **Hinnangulised netobilansid enne Ühendkuningriigi suhtes kohaldatavt korrigeerimst** teatavates EL-15 riikides (aasta keskmine 2008–2013[8])

	% RKTL-st
Ühendkuningriik	-0,62%
Holland	-0,55%
Saksamaa	-0,52%
Rootsi	-0,47%
Austria	-0,37%
Itaalia	-0,29%
Prantsusmaa	-0,27%
Taani	-0,20%
Soome	-0,14%

Eeldades, et 2002. aasta oktoobris Brüsselis toimunud Euroopa Ülemkogu istungil kokku lepitud EL-25 põllumajanduskulude tase ja komisjoni poolt nn 1. eesmärgi ja ühtekuuluvusfondi raames esitatud „ühtekuuluvuskulud“ jäävad samaks, mõjutaks

6 Täpsemad andmed selle prognoosiga seotud arvutustel kasutatud hüpoteeside kohta on esitatud omavahendeid käsitleva aruande tehnilises lisas.

7 KOM(2004) 101 lõplik.

8 Kuna korrigeerimise kohaldamisest tulenevad summad makstakse tagasi aastase viivitusega, on selles ja järgnevates tabelites esitatud keskmised näitajad arvutatud kuueaastase perioodi alusel, arvestades et 2007. aasta korrektsioon makstakse välja 2008. aastal ja 2013. aasta korrektsioon 2014. aastal.

maksete assigneeringute üldtaseme alandamine komisjoni pakutud 1,14 protsendilt näiteks 1 protsendini RKTL-st hinnangulisi netobilansse väga vähesel määral. See tuleneb asjaolust, et uute liikmesriikidega seotud kulud jääksid põhimõtteliselt samaks ning vähendus tuleks saavutada järsult kärpides EL-15 ja/või välistegevusega seotud muid kui põllumajanduskulusid, mis ei ole eraldatud kulud. Seetõttu väheneksid võrdeliselt maksetega, mida netorahastajad omavahenditesse teevad, ka ELi eraldatud kulud samades liikmesriikides.

Ilma korrigeerimiskorrata oleks Ühendkuningriik viimase seitsme aasta jooksul olnud keskmiselt suurim ELi eelarve netorahastaja ning jääks selleks ilmselt ka kuni 2013. aastani. Siiski on Madalmaade, Saksamaa ja vähemal määral Rootsi netobilansid olnud ja eeldatavalt ka jäävad samasse suurusjärku. Nagu eelmisest jaotisest selgus, on nende kolme liikmesriigi suhteline jõukus praegu Ühendkuningriigi omast suhteliselt madalam.

Eelarve netobilansi „ülemäärasus“ liikmesriigi suhtelise jõukusega võrreldes oleneb suuresti poliitilisest nägemusest liidusisese finantssolidaarsuse aktsepteeritava taseme kohta. Kui Ühendkuningriigi netobilanss loeti „ülemääraseks“, tähendaks Fontainebleau põhimõtte kohaldamine korrigeerimiskorra laiendamist teistele liikmesriikidele, kellel madalamast jõukusastmest hoolimata on sama suurusjärgu negatiivne netobilanss.

Igal juhul näib ebaõiglane kohaldada korrigeerimist ainult ühe liikmesriigi suhtes, eelkõige arvestades laienemisest tulenevaid eeldatavaid netobilansside muutusi juhul, kui praegune kord säilib muutumatuna (vt järgmine jaotis).

3. HINNANGULISED NETOBILANSID OMAVAHENDEID KÄSITLEVA OTSUSE MUUTMATA JÄTMISE KORRAL

Prognoosid näitavad, et ajavahemikus 2007–2013 suureneb Ühendkuningriigi suhtes kohaldatava korrigeerimise summa rohkem kui 50% võrra viimase 7 aasta keskmisega võrreldes ning jõuab 1997.–2003. aasta 4,6 miljardilt eurolt hinnanguliselt 7,1 miljardi euroni.

Laienemisest tulenevate lisakulude tõttu halvenevad kõikide EL-15 riikide netobilansid. Kuigi laienemine kümne uue liikmesriigi võrra lepiti üksmeelselt kokku 1999. märtsis Berliinis toimunud Euroopa Ülemkogu istungil, nõudis Ühendkuningriik, et laienemisega seotud kulusid võetaks arvesse Ühendkuningriigi suhtes kohaldatava korrigeerimise arvutamisel, ning kuna nõudmine rahuldati, kaitses Ühendkuningriik ennast seeläbi enamiku laienemisega seotud finantstagajärgede eest.[9] See on Ühendkuningriigi suhtes kohaldatava korrigeerimise summa eeldatava tulevase suurenemise peapõhjus.

Seetõttu suurenevad vastavad kulud võrdeliselt kõikide liikmesriikide, kaasa arvatud uute liikmesriikide jaoks, kes maksavad Ühendkuningriigi suhtes kohaldatava korrigeerimise rahastamiseks täissumma.

---

[9] Kõikide liituvate riikide laienemise eelsed kulud, mis on seotud vahetult laienemisele eelneval aastal tehtud tegelike maksetega, arvatakse pidevalt maha eraldatud kuludest.

Kui praegune omavahendeid käsitlev otsus jääb jõusse, on netorahastajate hinnangulised keskmised netobilansid pärast Ühendkuningriigi suhtes kohaldatavat korrigeerimist ajavahemikus 2007–2013 järgmised:

Tabel 4. **Hinnangulised netobilansid pärast Ühendkuningriigi suhtes kohaldatavat korrigeerimist**
(aasta keskmine **2008–2013**)

	% RKTL-st
Holland	-0,56%
Saksamaa	-0,54%
Rootsi	-0,50%
Austria	-0,38%
Itaalia	-0,41%
Küpros[10]	-0,37%
Prantsusmaa	-0,37%
Taani	-0,31%
Soome	-0,25%
Ühendkuningriik	-0,25%

Prognooside kohaselt saab Ühendkuningriigist (koos Soomega) ELi eelarve väikseim netorahastaja, mis on ilmses vastuolus eespool mainitud Fontainebleau põhimõttega. Seetõttu tuleb läbi vaadata praegune süsteem, mille kohaselt korrigeerimist kohaldatakse ainult Ühendkuningriigi suhtes. Üldine, praegust korrigeerimiskorda edasi arendav süsteem aitaks saavutada esialgset eesmärki ehk vältida olukorda, kus liikmesriigi eelarvekoormus on ülemäärane tema suhtelise jõukusega võrreldes. Võttes kasutusele teatava „kaitsemehhanismi“ ilmsete netorahastajate jaoks, kelle osalus ületab teatud taseme, aitaks uus süsteem kaasa ka konstruktiivsema lähenemise leidmisele, et tagada eelarvevahendite olemasolu laienenud liidu ees seisvate poliitiliste väljakutsetega tegelemiseks.

4. ÜLDISE KORRIGEERIMISKORRA LÜHIISELOOMUSTUS

4.1. Üldiseloomustus

Ettepanekut üldise korrigeerimiskorra kehtestamiseks tuleb vaadelda koostoimes komisjoni üldise nägemusega 2006. aastale järgneva perioodi finantsraamistikust. Liikmesriikide lõplikke netopositsioone enne ja pärast korrigeerimist mõjutavad selle nägemuse kulude poolt käsitlevad otsused.

Üldise korrigeerimiskorra puhul võetakse arvutuste tegemisel aluseks iga liikmesriigi netobilansi suhe ELi eelarvesse. Sellist korda kohaldatakse juhul, kui on ületatud teatav lävitase, mida väljendatakse protsendina liikmesriigi rahvamajanduse kogutulust ja mis vastab liikmesriikide vahelise piiramatu rahalise ühisvastutuse vähimale lubatavale tasemele, olles seega aluseks teatavale *mõistliku netomaksele*. Kui netopositsioon ületab nimetatud lävitaseme, kohaldatakse korrigeerimist (osaline tagasimakse). Korrektsioonisumma peab põhinema lävitaset ületaval netobilansi osal, mis korrutatakse tagastusmääraga (milleks on protsent summast, mis ületab kokkulepitud hüvitatavat lävitaset). Kui korrektsioonide kogusumma ületab eelnevalt

[10] Kogu dokumendis on hinnnaguliste näitajate aluseks Küprose Vabariigi kontrolli all olevad alad.

kindlaksmääratud taseme, vähendatakse vastavalt tagastusmäära. Selgitused korrigeerimiskorra kohaldamiseks vajalike sammude ja selle toimimise kohta on ära toodud 1. lisas.

4.2. Lävitase

Simulatsioonidel on kasutatud erinevaid lävitasemeid (tagastusmääraga 66%) vahemikus 0 kuni 0,50% RKTL-st.

Korrektsioonide kogusumma erinevate lävitasemete puhul on hinnanguliselt järgmine:

Tabel 5. **Hinnangulised brutokorrektsioonid** (**2008–2013** keskmine)

Lävitase (*% RKTL-st, EL-27*)	Korrektsioonide kogusumma *(mld eurodes)*
0,00%	25,8
0,10%	19,8
0,20%	13,8
0,25%	11,1
0,30%	8,8
0,40%	5,2
0,50%	1,9

Lävitase ligikaudu -0,25% esindaks teatavat neutraalset punkti, mille puhul üldise korrigeerimiskorra rahastamisega seotud tulevased hinnangulised kulud oleksid võrdsed hinnanguliste kuludega, mis on vajalikud praegu Ühendkuningriigi suhtes kohaldatava korrigeerimise rahastamiseks. Lävitase allpool 0,25% tähendaks, et liikmesriigid, kes maksavad täissumma Ühendkuningriigi tagasimaksesse (praegu kannavad nad rohkem kui 90% vastavast kogukulust), peaksid hakkama maksma rohkem, kui oleks hinnangute kohaselt vaja Ühendkuningriigi suhtes praegu kohaldatava korrigeerimise rahastamiseks tulevikus. Kui lävitase oleks kõrgem kui 0,25%, oleks uus süsteem kõnealustele liikmesriikidele, kaasa arvatud kõikidele ELi eelarvest puhaskasu saavatele liikmesriikidele vähem kulukas, kui Ühendkuningriigi suhtes tulevikus kohaldatava korrigeerimise rahastamine.

Ülaltoodud tabelist selgub, et lävitasemega 0,25% oleks korrektsioonide kogusumma tunduvalt suurem, kui Ühendkuningriigi suhtes tulevikus kohaldatava korrigeerimise hinnanguline tase juhul, kui praegust omavahendeid käsitlevat otsust ei muudeta. Lävitaseme -0,25% kohaldamise korral oleks korrektsioonide (kogu)summa natuke üle 11 mld euro, mis on oluliselt rohkem, kui Ühendkuningriigi suhtes kohaldatava korrigeerimise keskmine (neto)summa samal perioodil (u 7 mld). Selline erinevus on seotud eeldusega, et korrigeerimise rahastamises osalevad kõik liikmesriigid vastavalt oma osale RKTL-s (vt jaotis 4.3 allpool).

Seega oleks võimalik rahastada korrektsioone kuni 11 miljardi euro ulatuses enne, kui üldine korrigeerimiskord muutuks kulukamaks, kui praeguse omavahendeid käsitleva otsuse alusel jätkamine nende liikmesriikide jaoks, kelle suhtes üldine korrigeerimiskord ei kohalduks.

Lävitasemega üldise korrigeerimiskorra kehtestamise mõju ei ole lineaarne. Liikmesriikide netobilansse mõjutaks praeguse olukorraga võrreldes mitme erineva teguri koosmõju: a) liikmesriigi eelarvetasakaalu hälbe suurus enne korrigeerimist; b) lävitaseme suurus; c) praegu Ühendkuningriigi suhtes kohaldatava korrigeerimise rahastamistingimused.

Kõikidele suurematele ELi eelarve netorahastajatele (Ühendkuningriik, Saksamaa, Madalmaad, Rootsi) oleks kasulik korrigeerimissüsteem lävitasemega alla 0,50% RKTL-st. Väiksemate netorahastajate suhtes kohalduks korrigeerimine olenevalt lävitaseme kõrgusest. Iga üksiku netorahastaja suhteline positsioon võrreldes tema hinnangulise tulevase positsiooniga praeguse omavahendeid käsitleva otsuse jõussejäämise korral sõltub järgmise kahe teguri koostoimest:

- negatiivse netobilansi suurus enne korrigeerimist, mistõttu suurematele netorahastajatele, nagu Saksamaa, Madalmaad ja Rootsi oleks kasulikum madalam lävitase (väiksemate netorahastajatega võrreldes);

- praegu Ühendkuningriigi suhtes kohaldatava korrigeerimise rahastamise süsteem, mille puhul liikmesriikidele, kelle suhtes praegu kehtib erikord (Saksamaa, Madalmaad, Rootsi, Austria), oleks vähem kasu kõrgematest lävitasemetest (väiksemate netorahastajatega võrreldes).

Mis tahes tulevikus kohaldatav „õiglasem“ kord peaks eelkõige tagama, et „ühtekuuluvusliikmesriikidele“ ei oleks selle rahastamisega seotud kulud suuremad, kui praegusest Ühendkuningriigi suhtes kohaldatavast korrast tulenevad kulud.

4.3. Rahastamistingimused

Tehniliselt on korrigeerimist võimalik rahastada kolmel erineval viisil:

- Liikmesriigid, kelle suhtes korrigeerimist kohaldatakse, ei osale selle rahastamises. Sellisel juhul kannaksid kõik rahastamisega seotud kulud liikmesriigid, kelle osa kogu EL-27 rahvamajanduse kogutoodangus on alla 50% ning kelle jõukusaste on mõnel puhul suhteliselt madal. Seetõttu halveneksid nende eelarve netobilansid lubamatult palju või siis tuleks oluliselt piirata korrektsioonide kogumahtu. Lisaks sellele võib moonutavat mõju esineda olukorras, kus liikmesriik, kelle netopositsioon on napilt allpool lävitaset, peaks osalema korrigeerimise rahastamises, samal ajal kui liikmesriik napilt ülalpool lävitaset seda tegema ei peaks.

- Liikmesriigid osalevad kõikide korrektsioonide rahastamises, välja arvatud nende endi suhtes kohaldatav korrigeerimine. See variant muudaks vastava ettepaneku tunduvalt keerulisemaks, kuna iga liikmesriigi suhtes kohaldatava korrigeerimise jaoks oleks vaja eraldi rahastamisvooru.

- Kõik liikmesriigid osalevad kõikide korrektsioonide rahastamises. Nende osa korrektsioonide kogusumma rahastamises oleneb nende osast RKTL-s.

Teostatavuse, läbipaistvuse ja lihtsuse huvides peaksid kõik liikmesriigid osalema kõikide korrektsioonide rahastamises (kolmas võimalus).

Kuigi sellised rahastamistingimused tegelikult võrduvad korrigeerimiseks vajalike summade lisamisega eelarve kulude poolele (korrigeerimist rahastatakse üksnes RKTL-põhiste omavahendite suurendamise kaudu), kajastataks üldist korrigeerimiskorda ettepaneku kohaselt siiski eelarve tulude poolel, nagu ka praegust Ühendkuningriigi suhtes kohaldatavat korrigeerimist. Korrektsioonide lisamine kuludele suurendaks kunstlikult eelarvekulusid ja vähendaks vastavalt üldiste kuluülemmäärade piires kasutatavaid marginaale.

4.4. Korrektsioonitasemete võrdlus

Lävitaseme -0,35% RKTL-st korral oleks korrektsioonide hinnanguline keskmine kogumaht ajavahemikus 2007–2012 umbes 7 miljardit eurot (mis kuulub rahastamisele aastatel 2008–2013).

Korrigeerimiskorra üldistamine koos rahastamistingimuste muutmisega raskendab mõnevõrra võrdluste tegemist praeguse ja tulevase korrektsioonitaseme vahel. Kuna kõik liikmesriigid, kaasa arvatud need, kelle suhtes tulevast korda kohaldatakse, hakkavad osalema kõikide korrektsioonide rahastamises, jääb korrektsioonide netosumma alati brutosummast madalamaks, samal ajal kui praeguse korra puhul neto- ja brutosummad kattuvad (Ühendkuningriik saab täpselt nii palju, kui teised liikmesriigid maksavad).

Seega jäävad osalise tagastamise ja korrigeerimissüsteemi rahastamises osalemise koosmõju tõttu suurte netorahastajate netobilansid kehtestatud lävitasemest kõrgemale ka pärast korrigeerimist. Seevastu nende liikmesriikide jaoks, kes osalevad täiel määral rahastamiskuludes, kuid kelle suhtes korrigeerimist ei kohaldata, väheneb rahastamiskoormus praegusega võrreldes isegi siis, kui korrektsioonide üldine brutosumma on suurem. Seega juhul, kui lävitase oleks 0,35% RKTL-st ja korrektsioonide maksimaalne kindlaksmääratud maht 7,5 miljardit eurot, oleks selliste liikmesriikide kombineeritud rahastamiskoormus isegi väiksem (u ühe miljardi võrra), kui see oli keskmiselt aastatel 2001–2004 ning tunduvalt väiksem võrreldes hinnanguliste kuludega, mis tuleneksid praeguse süsteemi jätkumisest järgmise finantsraamistiku perioodil (vt tabel 6).

5. KOMISJONI ETTEPANEK

Igasugune korrigeerimissüsteem muudab eelarve rahastamise keerukamaks. Seetõttu peaks algne ettepanek olema piisavalt selge. Ühendkuningriigi suhtes kohaldatava korrigeerimise arvutamise aluseks olevaid parameetreid tuleks seega muuta ainult vajaduse korral ja samas lihtsustada neid niipalju kui võimalik.

Seetõttu teeb komisjon ettepaneku kasutada üldise korrigeerimiskorra puhul järgmiseid parameetreid:

– jätta aluseks võetavad tululiigid (käibemaks ja RKTL) muutmata. Kõik muud praegu kasutusel olevad komplitseerivad tegurid[11] tuleks kõrvale jätta;

– jätta eraldatud kuludes sisalduvad kuluread muutmata;

[11] Nt „Ühendkuningriigi kasu“ ja traditsioonilistest omavahenditest saadava juhusliku kasu arvutamine.

– lihtsustada korrigeerimise rahastamist, võttes selle aluseks ainult liikmesriigi osa rahvamajanduse kogutulus, võimaldades seeläbi kõikidel liikmesriikidel osaleda korrektsioonide kogusumma rahastamises võrdeliselt oma suhtelisele jõukusega;

– kehtestada lävitasemeks -0,35% RKTL-st;

– kasutada tagastusmäära paranduskoefitsiendina, mille ülemmäär on 66% ja mida vähendatakse automaatselt, kui kokkulepitud maksimaalne tagastusmaht kõnealusel aastal ületatakse;

– tagasimaksete maksimaalse võimaliku kogumahu piiramine 7,5 miljardi euroga.

Absoluutarvestuses on üldine korrigeerimiskord vaieldamatult soodsaim Ühendkuningriigi jaoks, kes saaks netohüvitist keskmiselt üle kahe miljardi euro aastas, mis on ligikaudu kaks korda rohkem kui Saksamaale makstav netosumma.

Tabelis on ära toodud hinnangulised netobilansid kõnealusel perioodil üldise korrigeerimiskorra kasutuselevõtu korral ja võrreldud neid kahe alternatiivse stsenaariumiga.

Tabel 6. **Hinnangulised netobilansid** (**2008–2013** keskmine)

	% RKTL-st		
	Üldine korrigeerimis-kord	Kehtiv omavahendeid käsitlev otsus	Korrigeeri-mist kohaldamata
Ühendkuningriik	-0,51%	-0,25%	-0,62%
Holland	-0,48%	-0,56%	-0,55%
Saksamaa	-0,48%	-0,54%	-0,52%
Rootsi	-0,45%	-0,50%	-0,47%
Austria	-0,41%	-0,38%	-0,37%
Itaalia	-0,35%	-0,41%	-0,29%
Prantsusmaa	-0,33%	-0,37%	-0,27%
Küpros	-0,33%	-0,37%	-0,28%
Taani	-0,25%	-0,31%	-0,20%
Soome	-0,19%	-0,25%	-0,14%
Hispaania	0,26%	0,23%	0,32%
Iiri	0,51%	0,47%	0,56%
Malta	1,10%	1,06%	1,16%
Belgia[12]	1,27%	1,21%	1,32%
Sloveenia	1,34%	1,31%	1,40%
Portugal	1,54%	1,50%	1,60%
Kreeka	2,20%	2,16%	2,25%
Ungari	3,09%	3,06%	3,15%
Tšehhi Vabariik	3,21%	3,17%	3,26%
Slovakkia	3,31%	3,27%	3,36%
Eesti	3,79%	3,76%	3,85%
Poola	3,80%	3,76%	3,85%
Leedu	4,44%	4,41%	4,50%
Läti	4,45%	4,40%	4,51%
Luksemburg[12]	5,84%	5,80%	5,89%

[12] Halduskulusid arvestamata on Belgia ja Luxembourg netorahastajad.

Ettepaneku kohase süsteemi puhul oleksid suuremate netorahastajate keskmised netobilansid samas suurusjärgus: Ühendkuningriigi, Saksamaa, Madalmaade ja Rootsi netobilansid jääksid kõik -0,51% ja -0,45% vahele, samal ajal kui praeguse korrigeerimiskorra puhul on need vahemikus -0,56% kuni 0,25% (ja ilma korrigeerimiseta -0,62% kuni -0,47%). Mitmete liikmesriikide (Prantsusmaa, Itaalia, Küprose ja Austria) netobilansid oleksid keskmiselt vahemikus -0.40% kuni -0,30%, kuigi Austria positsioon on mõnevõrra teistest nõrgem. Taani ja Soome oleksid kaks ülejäänud väiksemat netorahastajat hinnanguliste keskmiste netobilanssidega vastavalt -0,19% ja -0,25%.

Isegi -0,35% lävitaseme puhul jäävad suurte netorahastajate netobilansid osalise tagastamise ja korrigeerimissüsteemi rahastamises osalemise koosmõju tõttu lävitasemest kõrgemale. Sellest hoolimata vastaksid netorahastajate tulemuseks olevad netobilansid paremini Fontainebleau põhimõttele, kui praeguse süsteemi puhul.

Samal ajal oleks üldisest korrigeerimiskorrast tulenev rahastamiskoormus kõikide liikmesriikide jaoks väiksem kui praegu.

6. ÜLEMINEKUMEETMED

Üldise eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimise süsteemi kasutuselevõtuga peaksid kaasnema üleminekumeetmed Ühendkuningriigi jaoks, mis aitaksid leevendada uuele süsteemile ülemineku finantsmõju sellele liikmesriigile. Et korrigeerimisega seotud kogukulud ei kujuneks ülemääraselt suureks, tuleks teiste korrigeerimiseks õigustatud liikmesriikide puhul üldisele süsteemile üle minna järk-järgult.

Järgnevalt esitatud variant on suhteliselt lihtne, hõlmates ühest küljest Ühendkuningriigile tehtavaid täiendavad lisamaksed ning teisest küljest teiste liikmesriikide järk-järgulist kaasamist üldisesse korrigeerimiskorda (Ühendkuningriigi suhtes kohalduks see algusest peale).

6.1. Täiendavad lisamaksed Ühendkuningriigile

Lisaks summadele, mida Ühendkuningriik hakkaks saama üldise korrigeerimiskorra kohaldamise puhul, tehakse ettepanek maksta Ühendkuningriigile nelja-aastase perioodi jooksul järgmised täiendavad summad:

- 2008. aastal: 2,0 miljardit eurot
- 2009. aastal: 1,5 miljardit eurot
- 2010. aastal: 1,0 miljardit eurot
- 2011. aastal: 0,5 miljardit eurot

Nimetatud lisamaksed leevendaksid nelja järjestikuse sammuna finantsmõju, mida üldise korrigeerimiskorra kohaldamine Ühendkuningriigile avaldab. Viimastel aastatel (1997–2003) on Ühendkuningriik korrigeerimisest tulenevate netosummadena saanud keskmiselt 4,6 miljardit eurot aastas. Üldise

korrigeerimiskorra kohaselt saaks Ühendkuningriik asjakohase perioodi jooksul keskmiselt 2,1 miljardit eurot aastas. Pakutud üleminekumeetmed tõstaksid nimetatud keskmist summat 3,1 miljardi euroni aastas.

Kuna nimetatud ühekordseid makseid tehakse praeguse süsteemi järk-järguliseks lõpetamiseks, rahastatakse neid vastavalt praegustele rahastamistingimustele, mille kohaselt Ühendkuningriik rahastamises ei osale ning Saksamaa, Madalmaad, Austria ja Rootsi maksavad 25% oma tegelikust osast.

Lisaks tehakse ettepanek, et Ühendkuningriigile tehtavad maksed ega nende rahastamine ei tohiks mõjutada korrektsioonisummade arvutamist uue, üldise korrigeerimiskorra alusel. Eelkõige tähendab see, et:

- üldise korrigeerimiskorra alusel tehtavad korrigeerimised põhinevad liikmesriikide netobilanssidel, täiendavate lisamaksete mõju arvestamata;

- Ühendkuningriigile tehtavaid lisamakseid ei võeta arvesse tagasimaksete maksimaalse võimaliku kogumahu (ülemmäär) arvutamisel.

6.2. Üldise korrigeerimiskorra järk-järguline kohaldamine teiste liikmesriikide suhtes

Ühendkuningriigile tehtavatest lisamaksetest tulenevaid suurenenud kulusid tuleks üldiste üleminekuperioodi jooksul tekkivate rahastamiskulude piiramiseks tasakaalustada sellega, et kohaldada üldist korrigeerimiskorda teiste liikmesriikide suhtes järk-järgult. (Eelmises lõigus esitatud põhimõtte järgmiseks peaks Ühendkuningriik üldises korrigeerimissüsteemis algusest peale täiel määral osalema.)

Seoses sellega tuleks tagastusmäära kohaldada järk-järguliselt sellele osale iga liikmesriigi netobilansist, mis ületab lävitaset (välja arvatud Ühendkuningriigis, kelle suhtes tagastusmäära 66% kohaldataks algusest peale), vastavalt järgmisele graafikule:

- 2008. aastal: 33%

- 2009. aastal: 50%

- 2010. aastal: 50%

- 2011. aastal: 66%

6.3. Simulatsioonitulemused

Käesoleva ettepaneku aluseks oleva üleminekukorra puhul oleks korrektsioonide kogumaht (koos Ühendkuningriigile tehtavate lisamaksete ja üldise korrigeerimiskorraga) 7 205 miljonit eurot, samas kui üldise korrigeerimiskorra ettepaneku korral oleks see ajavahemikus 2008–2013 keskmiselt 6 771 miljonit. Seega tähendaks üleminekukord kulude suurenemist ligikaudu 430 miljoni euro võrra aastas.

Üleminekukorra kohaldamisest tulenevad netobilansid on esitatud järgmises tabelis. Tabel aitab neid võrrelda olukorraga enne korrigeerimist ning olukordadega, mis tekiksid praeguse omavahendeid käsitleva otsuse kehtima jäämisel ning korrigeerimiskorra kohaldamisel ilma üleminekuperioodita.

Netorahastajate hinnanguline eelarve netobilanss (**2008–2013** keskmine)

% RKTL-st				
	Korrigeerimist kohaldamata	Praegu Ühendk. suhtes kohaldatav korrigeerimine	Üld. korr. kord lävitasemega 0,35% ja ülemääraga 7,5 mld eurot	Komisjoni ettepanek: üld. korr. kord + ülemineku-periood
	(1)	(2)	(3)	(4)
Belgia	1,32%	1,21%	1,26%	1,26%
Tšehhi Vabariik	3,26%	3,17%	3,20%	3,20%
Taani	-0,20%	-0,31%	-0,26%	-0,26%
Saksamaa	-0,52%	-0,54%	-0,48%	-0,49%
Eesti	3,85%	3,76%	3,79%	3,78%
Kreeka	2,25%	2,16%	2,19%	2,19%
Hispaania	0,32%	0,23%	0,26%	0,25%
Prantsusmaa	-0,27%	-0,37%	-0,33%	-0,34%
Iiri	0,56%	0,47%	0,51%	0,50%
Itaalia	-0,29%	-0,41%	-0,35%	-0,36%
Küpros	-0,28%	-0,37%	-0,33%	-0,34%
Läti	4,51%	4,40%	4,45%	4,44%
Leedu	4,50%	4,41%	4,44%	4,43%
Luksemburg	5,89%	5,80%	5,83%	5,83%
Ungari	3,15%	3,06%	3,09%	3,09%
Malta	1,16%	1,06%	1,10%	1,09%
Holland	-0,55%	-0,56%	-0,48%	-0,50%
Austria	-0,37%	-0,38%	-0,41%	-0,41%
Poola	3,85%	3,76%	3,79%	3,79%
Portugal	1,60%	1,50%	1,54%	1,53%
Sloveenia	1,40%	1,31%	1,34%	1,33%
Slovakkia	3,36%	3,27%	3,30%	3,30%
Soome	-0,14%	-0,25%	-0,20%	-0,20%
Rootsi	-0,47%	-0,50%	-0,45%	-0,46%
Ühendkuningriik	-0,62%	-0,25%	-0,51%	-0,46%

7. JÄRELDUS

Omavahendite süsteemi läbivaatamise tulemusel on komisjon seisukohal, et praegune ainult ühe liikmesriigi suhtes kohaldatav korrigeerimiskord ei ole enam õigustatud ning teeb ettepaneku kehtestada üldine ülemääraste negatiivsete eelarvetasakaalu hälvete korrigeerimise kord.

I LISA

Üldise korrigeerimiskorra põhijooned

Käesoleva ettepaneku aluseks oleva korra kohaselt arvutatakse korrektsioonisummad järgmiselt:

1. Arvutatakse igale liikmesriigile eraldatud kulude kogusumma. Sarnaselt praeguse korraga hõlmavad eraldatud kulud kõiki ELi „siseseid“ kululiike.[13]

2. Arvutatakse iga liikmesriigi protsentuaalne osa eraldatud kogukulus.

3. Arvutatakse iga liikmesriigi protsentuaalne osa omavahenditesse tehtavate maksete kogusummas. Kuna traditsioonilisi omavahendeid arvesse võetavate tululiikide hulgas ei ole, arvutatakse iga liikmesriigi osa ELi eelarvetuludes vastavalt liikmesriigi osale käibemaksu- ja RKTL-põhiste omavahendite kogusummas.[14]

4. Lahutatakse iga liikmesriigi puhul punkti 2 alusel saadud summa punkti 3 summast ning tulemuseks olev protsendimäär näitab, kas bilanss on positiivne või negatiivne.

5. Iga liikmesriigi kohta punkti 4 alusel arvutatud protsendimäär korrutatakse eraldatud kogukuluga ning saadakse eelarvesse tehtav netomakse/sellest saadav puhaskasu eurodes.

6. Korrutatakse *mõistlikule netomaksele* vastav lävitase iga liikmesriigi RKTL-ga (eurodes) ning tulemus lahutatakse punkti 5 tulemusest.

7. Kui punkti 6 tulemus on suurem kui null, korrutatakse see tagastusmääraga ning saadakse niiviisi iga liikmesriigi suhtes kohaldatava korrektsiooni summa; kui kõikide korrektsioonide kogusumma ületab kindlaksmääratud maksimaalset tagasimaksete kogumahtu, vähendatakse vastavalt tagastusmäära (vt allpool).

Korrigeerimiskorra üldmaksumus, st kõikide korrektsioonide kogusumma, on piiratud *tagasimaksete maksimaalse võimaliku kogumahuga* (MARV). See tuleks finantsperspektiivi perioodiks eelnevalt kindlaks määrata aastase ühekordse summana.[15]

---

13 See hõlmab praktiliselt kõiki praeguseid kululiike 1 (põllumajandus) ja 2 (strukturaalsed tehingud) ning enamikku kululiikidesse 3 (sisepoliitika) ja 5 (haldus) kuuluvatest kuludest, välja arvatud mõned väiksemad kuluartiklid, mida ei saa mõistlikul alusel eraldada ühelegi üksikule liikmesriigile. Kululiigid 4 (välispoliitika), 6 (reservid) ja 7 (ühinemiseelsed kulud) on ilmselgelt „välised“ kulud ja ei lähe seega arvesse.

14 Üldist korrigeerimiskorda käsitlev ettepanek peaks olema võimalikult lihtne ja läbipaistev. Seetõttu tuleks loobuda kõigist praegustest Ühendkuningriigi tagasimaksega seotud komplitseerivatest teguritest, mille eesmärk on hoida Ühendkuningriigi tulupositsioon 1984. aasta tasemel (nt osa piiristamata käibemaksuvahendites, Ühendkuningriigi „kasu“ ja „traditsioonilistest omavahenditest saadava juhusliku kasu“ arvutamine).

15 Tagasimaksete maksimaalse võimaliku kogumahu eelnev kindlaksmääramine on kaalumist vajav otsus, mille suhtes ei ole seatud mingeid rangeid piiranguid. Siiski oleks poliitiliselt realistlik, kui

Mõistlikku netomakset ületavad netopositsioonid annavad õiguse osaliseks tagasimakseks, mille arvutamisel kasutatakse paranduskoefitsiendina *tagastusmäära*, mida kohaldatakse liikmesriigi netobilansi selle osa suhtes, mille võrra see ületab lävitaset (mõistlikku netomakset). Tagastusmäär on sõltuv muutuja, mille väärtuse ülempiir on 66% (mis vastab praegu Ühendkuningriigi suhtes kohaldatavale tagastusmäärale). Tegelik tagastusmäär tuletatakse tagasimaksete võimalikust kogumahust. Seega vähendatakse tagastusmäära automaatselt juhul, kui 66-protsendise tagastusmäära kohaldamine tooks kaasa tagasimaksete võimaliku kogumahu ületamise.

Osalist tagasimakset kohaldatakse tagantjärele, nagu praegu Ühendkuningriigi puhulgi.

Üldise korrigeerimiskorra alusel arvutatakse korrigeerimissummad seega järgmise valemi alusel:

$$C_x^{RR} = \left[\left(\frac{TP_x}{TP} - \frac{E_x}{E}\right) * E - RNC * Y_x\right] * RR$$

kui $C_x^{RR} > 0$

kus RR = 0.66 kui $\sum_x C_x^{0.66} \leq$ MARV ja

RR = $\frac{MARV}{\sum_x C_x^{0.66}}$ * 0.66 kui $\sum_x C_x^{0.66}$ > MARV

kus:

TP = kõikide liikmesriikide käibemaksu- ja rahvamajanduse kogutulu põhiste maksete summa aastal *t*
TP_x = liikmesriigi x käibemaksu- ja rahvamajanduse kogutulu põhiste maksete summa aastal *t*
E = eraldatud kogukulu aastal *t*
E_x = liikmesriigile eraldatud kogukulu aastal *t*
C_x^{RR} = liikmesriigile aasta *t* suhtes võimaldatud korrigeerimine (tagastusmääraga RR)
RNC = mõistlik netomakse (= lävitase) väljendatuna protsentuaalse osana rahvamajanduse kogutulust
Y_x = liikmesriigi x rahvamajanduse kogutulu aastal *t*
RR = tagastusmäär
MARV = tagasimaksete maksimaalne võimalik kogumaht
$\sum_x C_x^{0.66}$ = korrektsioonide kogusumma juhul, kui tagastusmäär on 0,66.

---

korrigeerimise rahastamisega seotud kulud ei ületaks kulusid, mis hinnanguliselt kaasneksid Ühendkuningriigi suhtes kohaldatava korrigeerimise rahastamisega tulevikus nende liikmesriikide jaoks, kes selles praegu täiel määral osalevad (kõik liikmesriigid, v.a Ühendkuningriik, Saksamaa, Madalmaad, Rootsi ja Austria).

2004/0170 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 269,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 173,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,[16]

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,[17]

võttes arvesse kontrollikoja arvamust,[18]

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[19]

ning arvestades järgmist:

(1) 24. ja 25. märtsil 1999. aastal Berliinis toimunud kohtumisel jõudis Euroopa Ülemkogu muu hulgas järeldusele, et ühenduste omavahendite süsteem peaks olema õiglane, läbipaistev, kulutasuv ja lihtne ning põhinema kriteeriumidel, mis parimal viisil väljendavad iga liikmesriigi suutlikkust anda oma panus sellesse süsteemi.

(2) Ühenduste omavahendite süsteem peab tagama ühenduste poliitika korrapäraseks väljatöötamiseks vajalikud vahendid, võttes arvesse vajadust range eelarvedistsipliini järele.

(3) Vastavalt nõukogu 29. septembri 2000. aasta otsusele nr 2000/597/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta[20] määratletakse rahvamajanduse kogutulu aastas turuhindades vastavalt komisjoni arvutustele, mis on tehtud Euroopa rahvamajanduse arvepidamise süsteemi („edaspidi ESA 95“) kohaselt kooskõlas määrusega (EÜ) nr 2223/96.

(4) Kui ESA 95 muudatused põhjustavad märkimisväärseid muutusi komisjoni poolt määruse (EÜ) nr 2223/96 kohaselt arvutatud rahvamajanduse kogutulus, peaks nõukogu otsustama, kas selliseid muudatusi kohaldatakse omavahendite puhul.

---

16 ELT C […], […], lk […].
17 Arvamus on esitatud … (ELT C […], […], lk. […]).
18 ELT C […], […], lk […].
19 ELT C […], […], lk […].
20 EÜT L 253, 7.10.2000, lk 42.

(5) 2001. aasta detsembris arvutas komisjon vastavalt nõukogu otsuse nr 2000/597/EÜ, Euratom artikli 3 lõigetes 1 ja 2 esitatud valemitele uued sajandikkohalise täpsusega väljendatud omavahendite ning maksetega seotud assigneeringute protsentuaalsed ülemmäärad.

(6) Vastavalt nõukogule ja Euroopa Parlamendile 12. detsembril 2001. aastal esitatud komisjoni teatisele omavahendite ja kulukohustustega seotud assigneeringute ülemmäärade kohandamise kohta pärast otsuse 2000/597/EÜ, Euratom jõustumist[21] on omavahendite ülemmäär 1,24% ühenduste rahvamajanduse turuhindades väljendatud kogutulust ning kulukohustustega seotud assigneeringute ülemmäär 1,31% ühenduste rahvamajanduse kogutulust.

(7) Sama meetodit tuleks kasutada ka tulevikus, kui ESA 95 tehakse muudatusi, mis võivad mõjutada rahvamajanduse kogutulu taset ning nõukogu otsustab, et selliseid muudatusi kohandatakse omavahendite puhul.

(8) Pärast mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud kokkulepete rakendamist Euroopa Liidu õiguses ei ole enam sisulist vahet põllumajandusmaksudel ja tollimaksudel. Seetõttu on asjakohane selline eristamine ka ELi eelarves lõpetada.

(9) Liikmesriikide käibemaksubaase tuleks ka edaspidi piirata kuni 50 protsendiga riigi rahvamajanduse kogutulust.

(10) Läbipaistvuse ja selguse huvides tehakse ettepanek kehtestada käibemaksu jaoks ühtne kindlaksmääratud protsendimäär. Et vältida sellise tehnilise muudatuse mõju maksetele, mida liikmesriigid teevad käibemaksu-omavahenditesse, peaks kindlaksmääratud määr põhinema praegusel ühtsel maksumääral. Ühtseks käibemaksumääraks tuleks seega kehtestada 0,30%.

(11) 25. ja 26. juunil 1984. aastal toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel jõuti järeldusele, et „igal liikmesriigil, kelle eelarvekoormus on ülemäärane tema suhtelise jõukusega võrreldes, on õigus selle korrigeerimisele selleks sobival ajal“. Kuna mitmetel sarnase jõukusastmega liikmesriikidel on ühesugune eelarvekoormus, tuleks Ühendkuningriigile nõukogu otsuse nr 2000/597/EÜ, Euratom artikli 4 alusel võimaldatud eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimine asendada üldise eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimise süsteemiga.

(12) Üldise eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimise süsteemi kasutuselevõtuga peaksid kaasnema üleminekumeetmed Ühendkuningriigi jaoks, mis aitaksid leevendada uuele süsteemile ülemineku finantsmõju sellele liikmesriigile. Et korrigeerimisega seotud kogukulutused ei kujuneks ülemääraselt suureks, tuleks teiste korrigeerimiseks õigustatud liikmesriikide puhul üldisele süsteemile üle minna järk-järgult.

(13) Komisjon jätkab võimaluste otsimist omavahendite struktuuri muutmiseks selliselt, et alates 1. jaanuarist 2014 oleks võimalik kasutusele võtta tõeliselt maksupõhised omavahendid, ning esitab nõukogule vastava ettepaneku.

---

[21] KOM(2001) 801 lõplik.

(14) Tuleb ette näha sätted, mis reguleeriksid üleminekut otsusega 2000/597/EÜ, Euratom kehtestatud süsteemilt käesoleva otsusega kehtestatavale süsteemile,

ON KEHTESTANUD KÄESOLEVAD SÄTTED JA SOOVITAB LIIKMESRIIKIDEL NEED VASTU VÕTTA.

Artikkel 1

Ühendustele eraldatakse omavahendeid järgmistes artiklites sätestatud eeskirjade kohaselt, et tagada Euroopa Liidu eelarve rahastamine kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepingu (edaspidi „EÜ asutamislepingu“) artikliga 269 ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu (edaspidi „Euratomi asutamisleping“) artikliga 173.

Olenemata muudest tuludest rahastatakse Euroopa Liidu eelarvet täies mahus ühenduste omavahenditest.

Artikkel 2

1. Järgmisi tulusid käsitatakse Euroopa Liidu eelarvesse kavandatud omavahenditena:

a) impordimaksud, lisatasud, täiendavad summad või hüvitissummad, lisasummad või lisaelemendid, ühise tollitariifistiku tollimaksud ja muud tollimaksud, mille ühenduse institutsioonid on kehtestanud või kehtestavad kolmandate riikidega kauplemise suhtes, endise Euroopa Söe- ja Teraseühenduse asutamislepinguga hõlmatud toodete suhtes kohaldatavad tollimaksud, ning osamaksud ja muud suhkruturu ühise korralduse raames sätestatud tollimaksud;

b) ühtse määra kohaldamine kõikide liikmesriikide ühtlustatud käibemaksu arvutusbaasi suhtes, mis määratakse kindlaks kooskõlas ühenduse eeskirjadega. Sel eesmärgil arvessevõetav maksubaas ei ületa ühegi liikmesriigi puhul 50 protsenti rahvamajanduse kogutulust lõike 7 tähenduses;

c) kõikide liikmesriikide rahvamajanduse kogutulu summa suhtes sellise määra kohaldamine, mis määratakse kindlaks eelarvemenetluse kohaselt kõiki muid tulusid arvesse võttes.

2. Euroopa Liidu eelarvesse kavandatud omavahenditena käsitatakse ka tulusid, mis on saadud võimalikest uutest maksudest, mis on kehtestatud ühise poliitika raames vastavalt EÜ asutamislepingule või Euratomi asutamislepingule tingimusel, et on järgitud EÜ asutamislepingu artiklis 269 või Euratomi asutamislepingu artiklis 173 sätestatud korda.

3. Liikmesriigid jätavad sissenõudmiskulude katteks endale 25% lõike 1 punktis a nimetatud summadest.

4. Lõike 1 punktis b nimetatud ühtne määr on 0,30%.

5. Lõike 1 punkti c alusel kindlaks määratud määra kohaldatakse iga liikmesriigi rahvamajanduse kogutulu suhtes.

6. Kui eelarveaasta alguseks ei ole eelarvet vastu võetud, jäävad kuni uute määrade jõustumiseni kehtima varasem ühtne käibemaksumäär ja liikmesriikide rahvamajanduse kogutulu suhtes kohaldatud määr.

7. Käesoleva otsuse kohaldamisel arvutatakse rahvamajanduse kogutulu aastas turuhindades vastavalt komisjoni arvutustele, mis on tehtud ESA 95 kohaselt kooskõlas määrusega (EÜ) nr 2223/96.

Kui ESA 95 muutmisega peaks kaasnema komisjoni sätestatud rahvamajanduse kogutulu märkimisväärne muutumine, otsustab nõukogu ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga, kas neid muudatusi kohaldatakse käesoleva otsuse rakendamisel.

Artikkel 3

1. Ühendustele maksetega seotud assigneeringute katmiseks antavate omavahendite kogusumma ei tohi olla suurem kui 1,24% liikmesriikide summaarsest rahvamajanduse kogutulust.

2. Euroopa Liidu üldeelarvesse kantud kulukohustustega seotud assigneeringud peavad suurenema korrapäraselt, moodustades kogusumma, mis ei ületa 1,31% liikmesriikide summaarsest rahvamajanduse kogutulust.

Kulukohustustega seotud assigneeringute ja maksetega seotud assigneeringute vahelist korrapärast suhet tuleb säilitada, et tagada nende omavaheline kokkusobivus ning võimaldada järgnevatel aastatel järgida lõikes 1 nimetatud ülemmäära.

3. Kui ESA 95 muutmisega kaasnevad sellised muutused rahvamajanduse kogutulu tasemes, mida peab arvesse võtma käesoleva otsuse kohaldamisel, arvutab komisjon lõigetes 1 ja 2 toodud maksete ja kulukohustuste ülemmäärad ümber vastavalt järgmisele valemile:

$$1{,}24\%(1{,}31\%) * \frac{RKT_{t-2} + RKT_{t-1} + RKT_{t} \quad ESA\ praegune}{RKT_{t-2} + RKT_{t-1} + RKT_{t} \quad ESA\ muudetua}$$

kus *t* on viimane täisaasta, mille kohta on olemas Eurostati andmed.

Artikkel 4

1. Igale liikmesriigile, kelle eelarvetasakaalu negatiivne hälve ületab lävitaseme, milleks on teatav protsent tema rahvamajanduse kogutulust, võimaldatakse korrigeerimist. Korrektsioonide kogusumma aastas ei tohi ületada tagasimaksete maksimaalset võimalikku kogumahtu, mis on väljendatud eurodes. Nõukogu sätestab EÜ asutamislepingu artikli 279 lõikes 2 sätestatud korras rakendusmeetmed korrektsioonide ning nende rahastamiseks vajaminevate summade, eelkõige korrektsioonide lävitaseme ja tagasimaksete maksimaalse võimaliku kogumahu arvutamiseks.

Korrigeerimine arvutatakse järgmiselt:

a) iga liikmesriigi eelarvetasakaalu hälbe suuruse leidmiseks arvutatakse välja erinevus järgmiste eelarveaasta näitajate vahel:

– kõnealuse liikmesriigi protsentuaalne osa käibemaksupõhistesse ja rahvamajanduse kogutulul põhinevatesse omavahenditesse tehtavate maksete kogusummas ning

– liikmesriigi protsentuaalne osa eraldatud kogukulust;

b) niiviisi saadud erinevus korrutatakse eraldatud kogukuluga;

c) punkti b tulemusest lahutatakse liikmesriigi rahvamajanduse kogutulu ja lävitaseme korrutis;

d) kui punkti c tulemus on positiivne, korrutatakse see tagastusmääraga, mis on maksimaalselt 0,66 ja mida vajaduse korral vähendatakse võrdeliselt tagasimaksete maksimaalse võimaliku kogumahuga.

2. Kohaldatakse järgmiseid üleminekumeetmeid:

a) Lisaks käesoleva otsuse artikli 4 lõike 1 kohaselt arvutatud korrigeerimisele makstakse Ühendkuningriigile järgmised summad:

2008. aastal: 2,0 miljardit eurot.

2009. aastal: 1,5 miljardit eurot.

2010. aastal: 1,0 miljardit eurot.

2011. aastal: 0,5 miljardit eurot.

Nimetatud summasid rahastatakse nõukogu otsuse nr 2000/597/EÜ, Euratom artiklis 5 sätestatud eeskirjade kohaselt.

Neid summasid ega nende rahastamist ei võeta arvesse käesoleva otsuse artikli 4 lõike 1 punktis d nimetatud korrigeerimise arvutamisel.

b) Käesoleva otsuse artikli 4 lõike 1 punktis d nimetatud maksimaalset tagastusmäära kohaldatakse kõikide liikmesriikide, v.a Ühendkuningriigi suhtes järk-järgult vastavalt järgmisele graafikule:

2008. aastal: 33%

2009. aastal: 50%

2010. aastal: 50%

2011. aastal: 66%

Artikkel 5

1. Korrigeerimisega seotud kulusid kannavad kõik liikmesriigid järgmiselt: kulude jaotumine arvutatakse vastavalt iga liikmesriigi osale ELi rahvamajanduse kogutulus.

2. Võimaldamaks liikmesriigile korrigeerimist, vähendatakse makseid, mida ta peab tasuma tulenevalt artikli 2 lõike 1 punkti c kohaldamisest. Liikmesriikide kantavad kulud lisatakse maksetele, mida nad peavad tasuma tulenevalt artikli 2 lõike 1 punkti c kohaldamisest iga liikmesriigi suhtes.

3. Komisjon teeb artikli 4 ja käesoleva artikli kohaldamiseks vajalikud arvutused.

4. Kui eelarveaasta alguseks ei ole eelarvet vastu võetud, kohaldatakse liikmesriigile võimaldatavat korrigeerimist ja liikmesriikide kantavaid kulusid nii, nagu on kavandatud viimases lõplikult vastuvõetud eelarves.

Artikkel 6

Artiklis 2 nimetatud tulusid kasutatakse vahet tegemata kõigi eelarvesse kavandatud kulude rahastamiseks.

Artikkel 7

Ühenduste eelarveaasta kulusid ületav tulude summa kantakse üle järgnevasse eelarveaastasse.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid nõuavad artikli 2 lõike 1 punktis a nimetatud ühenduste omavahendid sisse vastavalt siseriiklikele õigusaktidele, mida kohandatakse vajaduse korral ühenduse eeskirjade nõuete kohaselt.

Komisjon kontrollib regulaarselt siseriiklikke õigusnorme, mis liikmesriigid on talle saatnud, edastab liikmesriikidele kohandused, mida ta peab ühenduse eeskirjade täitmisel vajalikuks, ja annab aru eelarvepädevatele institutsioonidele.

Liikmesriigid annavad artikli 2 lõike 1 punktides a–c ettenähtud vahendid komisjoni käsutusse.

2. Ilma et see piiraks raamatupidamisarvestuse kontrollimist ning selle seaduslikkuse ja korrapärasuse inspekteerimist vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 248 ja Euratomi asutamislepingu artikli 160C sätetele – nimetatud kontrollimine ja inspekteerimine käsitlevad peamiselt käibemaksust ja rahvamajanduse kogutulust laekuvate omavahendite baasi kindlaksmääramise siseriiklike süsteemide ja korra usaldusväärsust ja tõhusust – ning ilma et see piiraks EÜ asutamislepingu artikli 279 lõike 1 punktis b ja Euratomi asutamislepingu artikli 183 punktis c sätestatud inspekteerimise korda, võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ühehäälselt vastu sätted, mida on vaja käesoleva määruse kohaldamiseks ning selleks, et kontrollida artiklites 2 ja 5 nimetatud tulude sissenõudmist, komisjoni käsutusse andmist ja tasumist.

Artikkel 9

Komisjon esitab nõukogule ettepaneku omavahendite struktuuri muutmiseks selliselt, et alates 1. jaanuarist 2014 oleks võimalik kasutusele võtta tõeliselt maksupõhised omavahendid.

Artikkel 10

1. Nõukogu peasekretär teatab liikmesriikidele käesolevast otsusest ja otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Liikmesriigid teatavad nõukogu peasekretärile viivitamata oma põhiseadusest tulenevatest nõuetest lähtuvalt käesoleva otsuse vastuvõtmiseks vajaliku menetluse lõpuleviimisest.

Käesolev otsus jõustub viimase teises lõigus nimetatud teatamise vastuvõtmisele järgneva kuu esimesel päeval. Käesolevat otsust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2007.

2. a) Otsus 2000/597/EÜ, Euratom tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2007, ilma et see piiraks punkti b kohaldamist. Kõiki viiteid nõukogu 21. aprilli 1970. aasta otsusele liikmesriikide rahaliste osamaksete asendamise kohta ühenduste omavahenditega,[22] nõukogu 7. mai 1985. aasta otsusele 85/257/EMÜ, Euratom ühenduste omavahendite süsteemi kohta,[23] otsusele 88/376/EMÜ, Euratom, otsusele 94/728/EÜ, Euratom või otsusele 2000/597/EÜ, Euratom käsitatakse viidetena käesolevale otsusele.

b) Otsuste 88/376/EMÜ, Euratom, 94/728/EÜ, Euratom ja 2000/597/EÜ, Euratom artikleid 2, 4 ja 5 kohaldatakse jätkuvalt nende tulude arvutamise ja kohandamise suhtes, mis on saadud kõigi liikmesriikide puhul kehtiva ühtse määra kohaldamisel ühtselt määratletud käibemaksu arvutusbaasi suhtes, mis on olenevalt aastast piiritletud 50–55 protsendiga iga liikmesriigi RKTst või rahvamajanduse kogutulust, ning Ühendkuningriigile võimaldatud eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimise arvutamise suhtes ajavahemikuks 1988–2006.

c) Artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud summade puhul, mille liikmesriigid oleksid kohaldatavate ühenduse eeskirjade kohaselt pidanud ühenduse kasutusse andma enne 28. veebruari 2001, jätavad liikmesriigid sissenõudmisekulude katteks jätkuvalt endale 10% neist summadest.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

---

22 EÜT L 94, 28.4.1970, lk 19.

23 EÜT L 128, 14.5.1985, lk 15. Otsus on tunnistatud kehtetuks otsusega 88/376/EMÜ, Euratom.

SELETUSKIRI

Käesoleva ettepaneku eesmärk on kehtestada rakendusmeetmed eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimiseks vastavalt nõukogu (…) otsusele ühenduste omavahendite süsteemi kohta. Käesolev ettepanek nõukogu määruse vastuvõtmiseks asendab 29. septembril 2000. aastal vastu võetud arvutusmeetodit.[24]

[24] Eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimise arvutamine, rahastamine, sellest tulenevate maksete tegemine ning nende kajastamine eelarves vastavalt ELi omavahendeid käsitleva nõukogu otsuse artiklitele 4 ja 5 (Euroopa Liidu Nõukogu, 10646/00 ADD 2).

2004/0171 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

mis käsitleb rakendusmeetmeid eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimiseks vastavalt nõukogu (…) otsuse (Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta) artiklitele 4 ja 5

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 279 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 183,

võttes arvesse nõukogu (…) otsust nr 200x/xxx/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta,[25] eriti selle artikleid 4 ja 5,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,[26]

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,[27]

võttes arvesse kontrollikoja arvamust[28]

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt nõukogu (…) otsusele asendatakse Ühendkuningriigile nõukogu otsuse nr 2000/597/EÜ, Euratom artikli 4 alusel võimaldatud eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimine üldise eelarvetasakaalu negatiivsete hälvete korrigeerimise süsteemiga.

(2) Vastavalt nõukogu (…) otsusele sätestab nõukogu rakendusmeetmed korrektsioonide ning nende rahastamiseks vajaminevate summade, eelkõige korrektsioonide lävitaseme ja tagasimaksete maksimaalse võimaliku kogumahu arvutamiseks.

(3) Tuleks määratleda kulude ja tulude liigid, mille alusel tehakse korrigeerimiseks vajaminevad arvutused.

(4) Tuleks sätestada kord korrigeerimise kajastamiseks eelarves,

---

25 ELT C […], […], lk […].
26 ELT C […], […], lk […].
27 ELT C […], […], lk […].
28 ELT C […], […], lk […].

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Liikmesriigi aasta *t* eelarvelise tasakaalustamatuse korrigeerimise summa arvutatakse vastavalt nõukogu (…) otsuse artiklile 4 järgmiselt:

a) iga liikmesriigi eelarvetasakaalu hälbe suuruse leidmiseks arvutatakse välja erinevus järgmiste näitajate vahel:

– kõnealuse liikmesriigi protsentuaalne osa käibemaksupõhistesse ja rahvamajanduse kogutulul põhinevatesse omavahenditesse tehtavate maksete kogusummas aastal *t* ning

– liikmesriigi protsentuaalne osa eraldatud kogukulust;

b) niiviisi saadud erinevus korrutatakse eraldatud kogukuluga;

c) punkti b tulemusest lahutatakse liikmesriigi rahvamajanduse kogutulu ja lävitaseme korrutis;

d) kui punkti c tulemus on positiivne, korrutatakse see tagastusmääraga, mis on maksimaalselt 0,66 ja mida vajaduse korral vähendatakse võrdeliselt tagasimaksete maksimaalse võimaliku kogumahuga.

2. Punktides a–d esitatud arvutuste tulemus vastab järgmisele valemile:

$$C_x^{RR} = \left[\left(\frac{TP_x}{TP} - \frac{E_x}{E}\right) * E - RNC * Y_x\right] * RR$$

kui $C_x^{RR} > 0$

kus RR = 0.66 kui $\sum_x C_x^{0.66} \leq$ MARV ja

RR = $\frac{MARV}{\sum_x C_x^{0.66}}$ * 0.66 kui $\sum_x C_x^{0.66}$ > MARV

kus:

TP = kõikide liikmesriikide käibemaksu- ja rahvamajanduse kogutulu põhiste maksete summa aastal *t*
TP_x = liikmesriigi x käibemaksu- ja rahvamajanduse kogutulu põhiste maksete summa aastal *t*
E = eraldatud kogukulu aastal *t*
E_x = liikmesriigile eraldatud kogukulu aastal *t*
C_x^{RR} = liikmesriigile aasta *t* suhtes võimaldatud korrigeerimine (tagastusmääraga RR)
RNC = mõistlik netomakse (= lävitase) väljendatuna protsentuaalse osana rahvamajanduse kogutulust
Y_x = liikmesriigi x rahvamajanduse kogutulu aastal *t*
RR = tagastusmäär
MARV = tagasimaksete maksimaalne võimalik kogumaht
$\sum_x C_x^{0.66}$ = korrektsioonide kogusumma juhul, kui tagastusmäär on 0,66.

3. Korrigeerimise arvutamisel ei sisalda käibemaksu- ja rahvamajanduse kogutulu põhised maksed korrigeerimisega seotud makseid.

Artikkel 2

1. Artiklis 1 osutatud lävitase on 0,35% asjaomase liikmesriigi rahvamajanduse kogutulust.

2. Artiklis 1 osutatud tagasimaksete maksimaalne võimalik kogumaht (MARV) on 7,5 miljardit eurot.

Artikkel 3

1. Korrigeerimisega seotud kogukulude jaotumine vastavalt nõukogu (…) otsuse artiklile 5 arvutatakse vastavalt iga liikmesriigi osale kogu ELi rahvamajanduse kogutulus aastal *t*.

2. Võimaldamaks liikmesriigile korrigeerimist, vähendatakse makseid, mida ta peab tasuma tulenevalt nõukogu (…) otsuse artikli 2 lõike 1 punkti c kohaldamisest.

3. Liikmesriikide kantavad korrigeerimisega seotud kulud lisatakse maksetele, mida nad peavad tasuma tulenevalt nõukogu (…) otsuse artikli 2 lõike 1 punkti c kohaldamisest iga liikmesriigi suhtes.

Artikkel 4

1. Korrektsioonisummade väljaarvutamisel aluseks võetavate kulude suurus vastab kõnealusel aastal (aasta *t*) sooritatud tegelikele maksetele (maksetega seotud assigneeringute täitmine) selle aasta maksetega seotud assigneeringutest ning maksetele, mis on tehtud kasutamata jäänud ning järgmisesse aastasse (aastast *t* aastasse *t+1*) üle kantud maksetega seotud assigneeringutest. Arvesse võetakse ainult maksetega seotud kasutatud assigneeringud, s.t tegelikult sooritatud maksed.

2. Kulud eraldatakse liikmesriikidele järgmiste reeglite kohaselt:

Üldjuhul eraldatakse maksed põhilise saaja elu- või asukohaks olevale liikmesriigile. Kui aga komisjon on teadlik, et kõnealuse saaja puhul on tegemist vahendajaga, eraldatakse maksed võimaluse korral lõpliku saaja või lõplike saajate elu- või asukohaks oleva(te)le liikmesriigile või -riikidele vastavalt nende osale kõnealustes maksetes.

Eraldatud kogukulu aluseks on Euroopa Liidu üldeelarvesse kantud kogukulud, välja arvatud kaks järgmist põhilist kululiiki:

- *välissuhetega seotud kulud*, kaasa arvatud ühinemiseelsed või laienemisega seotud kulud kolmandates riikides ning muud liiduvälistele isikutele suunatud kulud, nt arengukoostööga seotud kulud, väljaspool ELi makstud teadustegevusega seotud kulud, liiduvälistele isikutele makstud halduskulud jne;

- *kulutused, mida pole võimalik eraldada või määratleda* kontseptuaalsete või muude raskuste tõttu, nt esinduskulud, lähetuskulud ning ametlike ja muude kohtumistega seotud kulud, piiriüleste ühenduse algatuste, piirkondadevaheliste koostöömeetmete edendamise ning muu piiriülese tegevusega seotud maksed.

Artikkel 5

1. Korrektsioonisummad kirjendatakse eelarvesse kahes osas:

a) Aasta *t* korrektsioonisummade esimese esialgse arvutuse tulemus kirjendatakse aasta *t+1* esialgsesse eelarveprojekti. Arvutused tuleb teostada uusimate kättesaadavate tulusid ja kulusid käsitlevate andmete põhjal.

b) Aasta *t* korrektsioonisummade lõpliku arvutuse tulemus kirjendatakse aasta *t+3* paranduseelarvesse. Arvutused peavad põhinema aasta *t* käibemaksubaase, rahvamajanduse kogutulu ja eraldatud kulusid käsitlevatel andmetel, mis on kättesaadavad aasta *t+2* 31. detsembri seisuga ning mis vajaduse korral arvestatakse ümber eurodesse aasta *t* keskmise vahetuskursi alusel.

Selleks, et arvutada iga liikmesriigi osa käibemaksupõhiste ja rahvamajanduse kogutulul põhinevate omavahendite kogusummasse tehtavates maksetes, arvutatakse aasta *t* eelarve ümber vastavalt aasta *t* maksetega seotud assigneeringute teostumisele, millest lahutatakse muud aastaga *t* seotud tulud (v.a eelmise eelarveaasta jääk või muude eelnenud eelarveaastate jäägid või nende korrigeerimised) ning aastal *t* ühenduse kasutusse antud traditsiooniliste omavahendite tegelik summa. Järelejäävat summat rahastatakse käibemaksupõhistest omavahenditest kuni käibemaksu ühtse maksumäära ülempiirini ning juhul, kui need kogu vajaminevat summat ei kata, kasutatakse eelarve tasakaalustamiseks rahvamajanduse kogutulul põhinevaid vahendeid.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punktis a nimetatud korrektsioonide rahastamiseks tehtavad arvutused peavad põhinema esialgse eelarveprojekti koostamise ajal kättesaadavatel uusimatel andmetel liikmesriikide rahvamajanduse kogutulu kohta aastal *t*.

3. Käesoleva artikli lõike 1 punktis b nimetatud aasta *t* korrektsioonide rahastamise kohta tehakse lõplik arvutus. Arvutused peavad põhinema liikmesriikide aasta *t* rahvamajanduse kogutulu käsitlevatel andmetel, mis on kättesaadavad aasta *t+2* 31. detsembri seisuga ning mis vajaduse korral arvestatakse ümber eurodesse aasta *t* keskmise vahetuskursi alusel. Lõpliku arvutuse tulemusel saadud andmeid võrreldakse aasta *t* korrektsioonidega seotud maksetega, mis on juba kirjendatud aasta *t+1* eelarvesse. Võrdluse tulemusel saadud jääk kirjendatakse liikmesriikide kaupa vastavatesse käesoleva artikli lõike 1 punktis b nimetatud paranduseelarve peatükkidesse ja arvutatakse ümber riikide vääringutesse aasta *t* keskmise vahetuskursi alusel.

Artikkel 6

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*. Käesolevat määrust kohaldatakse vastavalt nõukogu (…) otsuse artikli 10 sätetele.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja